

*Нека да започнем с най-тривиалния, но въпреки това пиперлив въпрос, който се задава на всеки автор: **Защо пишете? Какво е за вас литературата: призвание, работа, хоби ..?***

Вероятно и отговорът ще е тривиален – защото ми е нужно. Необходимо ми е до такава степен, че е способно да ме принуди да изоставя всичко друго, да се вдигна от леглото в 3 през нощта, за да запиша нещо. Сигурно точно тази отчаяна потребност трябва да се нарича графомания. Не считам, че съм призван. Нямам нужда да казвам нещо на хората. Това е по-скоро персонална необходимост. Нуждата от чуждо одобрение на това, което правя, е вторична и се появява впоследствие. Не ми е и работа, след като не си изкарвам хляба с това. Може би

хоби е най-близко до нещата.

Работя, като...

Пробационен инспектор.

За последно плаках, защото...

Слушах усилено до край и на слушалки едно прекрасно парче на Блек Сабат и то ме пронизваше прекрасно и ме разчленяваше на малки цветни петна.

Ще променя мналото си, защото...

... ще мога да взема още повече от живота.

Ако имах двойник...

Не знам. Просто не знам. Никога не съм имал такива фантазии и въпросът ме сварва неподготвен.

Не ми стига смелост за...

Вероятно за много неща. Често те са елементарни, но за да си дадеш сметка, трябва да попаднеш в съответната ситуация.

Никога няма да опитам...

Мисля, че цял живот съм опитвал това, което искам. Въпросът какво няма да опитам е по-труден, защото винаги съм бил равнодушен или негативен към това, което не съм опитвал по някакъв съвсем

Бързо или утвърдително...

Ако може да е бързо и утвърждаващо, най-добре.

Ако не може – утвърдително.

естествен начин, нямал съм никакво усещане, че го искам.

Моята рецепта за успех е...

Не бих ви казал такава рецепта, преди да съм я патентовал.

На кой въпрос искате да отговорите, но никога не ви го задават?

Обикновено това са въпроси, които въобще не ми влизат в работата и точно поради това не ми ги задават, но аз като типичен българин съм в състояние да направя обширни коментари по тях. Отговорите на такива въпроси най-често са академично изградени в банята.

Критиката по мой адрес я...

Я пропускам покрай ушите си, ако е некомпетентна и анализирам в детайли, ако е от компетентен източник.

Най-добрият и ценен съвет е...

Не давай съвети, ако не ти ги искат.

Звездната болест заразна ли е?

Абсолютно. Смятам, че страдащите от нея губят сетивата си тотално.

Кои са Вашите критерии за добра литература? Какви характерис-

тики трябва да притежава един литературен текст, за да го определите като такъв?

Добра литература е тази, която ме прави възторжен. Прониква в мен и открива неподозирана чувствителност на сетивата ми. Останалото е скука! Независимо чие е перото.

Съвременник или класик...

И двете, разбира се. Не мисля, че може да има дебат по въпроса.

Сега или утре...

Сега и веднага!

Бързо или утвърдително...

Ако може да е бързо и утвърждаващо, най-добре. Ако не може – утвърдително.

Какво е България?

Коя България!? Родината или държавата? Защото едното е много неприятна притурка към Родината. А Родината е нещо, което обичам. Това е единствената причина, поради която не съм емигрирал.

Четете ли е-книги?

Не. Предпочитам книжното тяло. По-интимно ми е.

Продължете изречението Е-същност е... ...Нека почете известно време, тогава ще кажа.